

Com a curiositats no em puc oblidar de que Amsterdam també és una ciutat de vici, entés com la famosa frase de "sexe" drogues i rock'n'roll".

El barri xino de la ciutat és molt peculiar, les prostitutes estan darrere d'escaparates mostrant la mercaderia al passejant, és un espectacle "turístic" impactant veure dones de mitjana edat exposades com si fossen trossos de carn comprables.

En quant a les drogues, les blanques estan legalitzades, és a dir la marihuana, el hashís i demés herbes -el cavall no ho està i representa un dels principals problemes socials ara i així tu pots anar a un "coffee-shop" (bar especial) on demanar qualsevol d'aquestes drogues i fumar-ne sense la tensió que hi ha a altres ciutats a l'hora de consumir-ne. Es molt graciós demanar la carta i que et diguen: "Tenim café, té, marihuana, hashís. . .", quasi com ací els camareros et solten la cançoneta aquella de: "Tenim bocadillos de tortilla, pernil, formatge, calamars, . . .".

Musicalment Amsterdam és ciutat de blues, igual va ser coincidència però des que vaig baixar de l'autobús ja vaig poder escoltar un vell músic tocant notes de blues a una cantonada de la famosa plaça Dam. Als locals de música en directe, que són molts, s'escolta molts, s'escolta blues i bon

jazz, és una alucinada estar prenent unes cerveses i al mateix temps escoltar un grupet tocant a un racó del café. Coses tant normals allí ens pareixen passades si les comparem amb el nostre ambient.

Apart del sexe, les drogues i el blues, a Amsterdam es viu en un clima de tolerància autèntic. Al passejar per qualsevol dels seus carrers, sempre controlant les mil bicis que passen cada moment, te n'adones de que ningú et mira xafarderament ni es posen amb tu, sense havert'ho buscat. Cadascú va a la seva i es pot veure, fins i tot, en la manera de vestir, no importa l'aspecte exterior mentre un estiga a gust. Per això quan a l'estiu venen ací els holandesos els trobem massa estafalaris i poques lligues pel nostre sentit de l'estètica; com més lliures.

En definitiva, estar allà es trobar-te un ventall de gent de llocs molt diferents: alemanys, anglesos, italians, francesos, catalans, ... uns s'han quedat per sempre i altres com jo només anavem de visita. Però tots coincidim en una cosa, Amsterdam t'agarra molt fort durant el temps i se't queda clavada al cor com una fletxa enamorada.

Ciutat de bici, ciutat de vici, tant se'm fa. Es precis anar a comprovar-ho per poder captar, a fons, la màgia que la envolta.

UNA KOLEGA.